

Nadměrný hluk zaujímá v řadě faktorů ohrožujících naše životní prostředí stále důležitější místo. Málokdo by pochyboval o skutečnosti, že je hluk pro člověka nepříznivým faktorem, jehož vliv stále roste. Nicméně je to opět člověk sám, který zásluhou svých obvyklých denních aktivit a potřeb, je „všude slyšet“.

V pracovním prostředí může chronická expozice hluku vést k ireverzibilní sluchové poruše. Rušení a obtěžování hlukem v mimopracovním prostředí je stále častější subjektivní stížností na kvalitu životního prostředí a může také představovat prvotní podnět rozvoje neurotických a psychosomatických poruch.

Přestože jsou v platnosti poměrně přísně stanovené limity, které mají chránit exponované osoby, problém často nelze v praxi řešit jednoduše a rychle. Na vině je složitý vztah zahrnující subjektivní zájem exponované osoby často v protikladu se zájmy ekonomickými, společenskými či politickými. Problémem v konkrétních případech může jistě být i výklad právních norem.

Cílem této práce je charakterizovat nejruznější rizika spojená s expozicí hluku a nabídnout přehled o možnostech ochrany před hlukem v pracovním i mimopracovním prostředí.